

אם רוב עבדי כוכבים עובד כוכבים למאי הלכתא - 'If the majority is gentiles, the child is a gentile'; what is the relevance of this law

OVERVIEW

The גמרא is presently discussing one of the rulings of the משנה concerning the castaway child. The גמרא asks; in regards to what, did the משנה rule that if the city had a majority of עכו"ם, the child is considered an עכו"ם. Seemingly the גמרא could have answered that he is considered an עכו"ם; in that we are not required to support him. תוספות will explain why the גמרא did not answer in this manner.

לא מצי למימר לענין שלא להחיותו דמאי איריא רוב עובדי כוכבים אפילו מחצה נמי -
The גמרא **could not have answered** that the child is considered an עכו"ם **in regards that there is no requirement to sustain him; for** if it is in reference to שלא להחיותו then **why teach** this rule in a case where a **majority are gentiles; even if (only) half** are gentiles, we are **also** not required להחיותו –

דדוקא ברוב ישראל קאמר רב דהוי ישראל להחיותו¹:

For only in a case where **the majority is ישראל** **did rule** that he is considered **a ישראל** in reference להחיותו; but not by מחצה על מחצה.²

SUMMARY

The גמרא could not have said that he is considered an עכו"ם (if רוב עכו"ם) concerning חיוב להחיותו על מחצה במחצה; for even מחצה על מחצה, שלא להחיותו.

THINKING IT OVER

1. ברוב ישראל חיוב להחיותו that is only ruled that there is a חיוב להחיותו when רב ruled that there is a חיוב להחיותו; but not במע"מ. Can תוספות offer proof (from our גמרא) for this assumption; or is it (merely) a סברה?

2. If we assume that להחיותו is (merely) a ממון³ דין ממון then even by רוב ישראל there should be no חיוב להחיותו; for אין הולכין בממון אחר הרוב⁴!

¹ See also רש"י ד"ה לא שנו שנו.

² The reason seems to be that להחיותו is a ממון דין ממון. We are not required to be מוציא ממון unless he proves that he is a ממון (as the גמרא shortly states concerning מחצה על מחצה). See (בגמ' ד"ה ל"ש) ש. See 'Thinking it over' # 2.

³ See footnote # 2.

⁴ See ח"ב אות קפב (ואילך).